

Poznań, dnia 17.07.2026 r.
za dowodem doręczenia

DSK-III.7030.1.63.2024

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r., poz. 670), w związku z art. 376 pkt 2b i art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) oraz art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Sośnie

POSTANAWIAM

Zaopiniować pozytywnie realizację przedsięwzięcia pn.: „Uruchomienie fermy drobiu powyżej 210 DJP na działce numer 103/2 obręb Chojnik, gmina Sośnie”.

UZASADNIENIE

Pismem znak: OS.6220.10.2024 z dnia 6.12.2024 (data wpływu: 10.12.2024 r.), Wójt Gminy Sośnie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wystąpił do Marszałka Województwa Wielkopolskiego z prośbą o opinię dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na uruchomieniu fermy drobiu powyżej 210 DJP na działce numer 103/2 obręb Chojnik, gmina Sośnie.

Do pisma zostały załączone: kopia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na nośniku CD, a także kopia pełnomocnictwa. Z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wystąpiła Justyna Serafin prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Chów i hodowla drobiu Justyna Serafin, Hetmanów 4, 63-421 Przygodzice, reprezentowana przez pełnomocnika – Wojciecha Czarneckiego.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).

Ponadto, przedsięwzięcie zalicza się do instalacji, o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. Obowiązek posiadania pozwolenia zintegrowanego wynika z zaliczenia przedmiotowej instalacji do instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości wymienionej w ust. 6 pkt 8 lit. a załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169).

Wobec powyższego na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska, organem właściwym do wydania niniejszej opinii jest Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Opinia swoim zakresem obejmuje wyłącznie kwestie związane z etapem eksploatacji instalacji, gdyż na gruncie przedmiotowego postępowania Marszałek Województwa Wielkopolskiego pełni rolę organu współdziałającego z uwagi na kompetencje do wydania pozwolenia zintegrowanego, a więc pozwolenia określającego warunki korzystania ze środowiska. Z tego względu tutejszy Organ dokonuje analizy przedłożonej dokumentacji pod względem ustawowych wymagań dotyczących tego pozwolenia.

W toku postępowania wyjaśniającego Marszałek Województwa Wielkopolskiego wezwał dwukrotnie pełnomocnika Inwestora do złożenia uzupełnień do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dokumentację uzupełniono w żądanym zakresie.

Planowana inwestycja obejmuje budowę 14 budynków inwentarskich dla brojlerów o łącznej maksymalnej obsadzie 4 379,088 DJP (1 094 772 stanowisk). Ponadto, w ramach planowanego przedsięwzięcia, oprócz budynków inwentarskich, powstaną także: budynek techniczny, budynek socjalny, budynek kotłowni, boks na opał, chłodnia na sztuki padłe, zbiorniki na gaz płynny o sumarycznej pojemności do 50 m³, zbiornik przeciwpożarowy o pojemności do 200 m³, 2 szt. zbiorników buforowych na wody opadowe o pojemności do 2 130 m³, najezdna waga samochodowa, 2szt. agregatów prądotwórczych o mocy maksymalnej 600 kW każdy, 9 szt. zbiorników na odcieki z mycia obiektów o pojemności do 30 m³ każdy, zbiornik na ścieki socjalno-bytowe o pojemności do 2,5 m³, 42 szt. silosów paszowych o ładowności 25 Mg każdy, drogi i place manewrowe, sieć wodociągowa, sanitarna i deszczowa.

Działalność instalacji związana będzie z chowem brojlera kurzego. Ptaki utrzymywane będą na ściółce. Maksymalnie, w ciągu roku planuje się przeprowadzenie 8 cykli chowu trwających ok. 39 dni każdy.

Budynki wyposażone będą w wentylację mechaniczną, sterowaną elektronicznie. W każdym z kurników o zaplanowano po 18 szt. wentylatorów dachowych o wydajności 20 200 m³/h każdy

oraz po 15 szt. wentylatorów szczytowych o wydajności 51 100 m³/h każdy. Potrzeby ciepłe budynków inwentarskich zapewnią będą nagrzewnice wodne zasilane z dwóch kotłów węglowych o nominalnej mocy cieplnej 2 200 kW oraz 1 100 kW. Pasza magazynowana będzie w silosach o ładowności 25 Mg każdy.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawarto dane oraz obliczenia wielkości emisji substancji z wszystkich planowanych źródeł i miejsc emisji (o parametrach podanych w dokumentacji): chów drobiu, procesy załadunku silosów paszowych oraz emisja z kotłów węglowych.

W czasie zaniku dostaw energii elektrycznej źródło awaryjnego zasilania stanowić będą 2 szt. agregatów prądotwórczych o mocy 600 kW każdy, których emisję uwzględniono w analizie. Z wykonanych obliczeń rozprzestrzeniania w powietrzu takich substancji jak: amoniak, siarkowodór oraz pył (w tym pyłu zawieszony PM₁₀ i pyłu zawieszony PM_{2,5}) wynika, iż ich emisje nie będą powodować przekroczeń poziomów dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 845) oraz częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87).

Wnioskodawca przedstawił obliczenia, z których wynika, że prowadzony chów drobiu nie będzie powodował przekroczenia granicznej wielkości emisji (BAT-AEL) dla emitowanego amoniaku, określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 43, str. 231).

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż instalacja będzie spełniać wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa.

W dokumentacji przedstawiono rozwiązania ograniczające oddziaływanie na stan jakości powietrza. Planowane budynki inwentarskie utrzymywane będą w czystości oraz zapewniona zostanie odpowiednia temperatura i wilgotność w ich wnętrzu. Stosowane będą nowoczesne i technicznie sprawne urządzenia. Zastosowanie wielofazowego systemu żywienia umożliwiającego podanie zbilansowanej paszy dobranej do wieku zwierząt, pozwoli na maksymalne wykorzystanie białka i zmniejszenie emisji amoniaku. Emisja pyłów ograniczana będzie poprzez zastosowanie separatorów pyłu na silosach paszowych.

Z uwagi na brak unormowań prawnych (dopuszczalnych norm) w zakresie wielkości emisji substancji złośliwych do środowiska, tutejszy Organ, nie ma możliwości ograniczenia wielkości emisji złośliwych, na etapie projektowania instalacji, jak również egzekwowania prawa w zwalczaniu ewentualnych przekroczeń poziomów substancji zapachowych w powietrzu.

W związku z czym, w przypadku, w którym obiekty wrażliwe (w trakcie funkcjonowania instalacji objętej niniejszym postanowieniem) odczuwają dokuczliwość zapachu, Prowadzący instalację zobligowany jest do opracowania, wdrożenia i regularnego poddawania przeglądowi planu zarządzania zapachami, jako części systemu zarządzania środowiskowego (BAT 12).

Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez inwestora na terenie instalacji w celu spełnienia wymagań BAT 13 stosowane będą: zapewnienie odpowiedniej odległości między

gospodarstwem a obiektem wrażliwym, umieszczenie otworów wylotowych wentylatorów dachowych powyżej dachu i przekierowanie gazów wylotowych nad kalenicą, wysoka prędkość gazów wylotowych w przypadku wentylatorów dachowych, rozpraszanie powietrza wylotowego z wentylatorów szczytowych z dala od obiektów wrażliwych, przykrywanie plandeką transportowanego obornika.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko określono rodzaje odpadów wytwarzanych na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji instalacji. W dokumentacji przedstawiono opis miejsc i sposoby magazynowania odpadów. Z przedstawionych informacji wynika, że sposób postępowania z odpadami będzie zgodny z wymogami ochrony środowiska oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.). Odpady należy magazynować w wyznaczonych oraz oznakowanych miejscach, w sposób zabezpieczający środowisko przed negatywnym oddziaływaniem. Czas magazynowania odpadów nie może przekraczać terminów określonych ustawą o odpadach. Wytwarzane odpady należy przekazywać do przetwarzania podmiotom, posiadającym uregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarowania odpadami, uwzględniając hierarchię postępowania z odpadami. Inwestor jest zobowiązany do prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji odpadów, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie. W przypadku odpadów powstających w wyniku leczenia oraz profilaktyki weterynaryjnej wytwórcą odpadów jest lekarz weterynarii obsługujący gospodarstwo. Lekarz weterynarii ma obowiązek prowadzić ewidencję tych odpadów oraz posiadać stosowną umowę z firmą zajmującą się utylizacją lub odbiorem ww. odpadów. Inwestor nie będzie magazynował odpadów weterynaryjnych na terenie gospodarstwa. Przewidywana ilość martwych zwierząt wyniesie 131,38 Mg/rok.

Padłe sztuki zwierząt magazynowane będą w specjalistycznej szczelnej komorze – chłodni w wyznaczonym miejscu na terenie fermy, która będzie zabezpieczona przed dostępem osób postronnych oraz zwierząt. Następnie padłe sztuki zwierząt będą przekazywane podmiotom prowadzącym ich dalsze zagospodarowanie na warunkach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. U. UE. z 2009 r., Nr 300, str. 1 ze zm.).

Ponadto, zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwłoki zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmiercanych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z ww. rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 – nie będą traktowane jako odpady.

Roczna ilość powstającego na Fermie obornika wyniesie 15 670,06 Mg/rok.

Obornik przekazywany będzie z przeznaczeniem do rolniczego wykorzystania jako nawóz naturalny. Zgodnie z art. 2 pkt 6 lit. a ustawy o odpadach, biomasa w postaci odchodów zwierzęcych – podlegająca przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi,

i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 i wykorzystywana w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi - nie będzie traktowana jako odpad.

Obornik przekazywany będzie również do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz.

W świetle art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w postaci odchodów zwierzęcych są traktowane jako odpady o kodzie 02 01 06 – Odchody zwierzęce, w przypadku przekształcenia termicznego, wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz, dlatego też prowadzący instalacje uwzględnił odpad o kodzie 02 01 06 w wytwarzanych odpadach w wyniku eksploatacji instalacji.

Obornik nie będzie magazynowany na terenie fermy. Obornik po zakończonym cyklu sprzedawany będzie do rolniczego wykorzystania lub przekazywany do biogazowni. Obornik będzie przewożony na przyczepach samochodów ciężarowych, które będą okryte plandeką, w celu ograniczenia emisji.

W przedstawionej dokumentacji wskazano najlepsze dostępne techniki BAT 3, BAT 4, BAT 24 oraz BAT 29, które będą stosowane w związku z eksploatacją instalacji.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie zaopatrywane w wodę z własnego ujęcia wód podziemnych składającego się z jednej studni. Inwestor posiada decyzję Starosty Ostrowskiego znak: RPG.6531.1.6.2025 z dnia 30.2025 r. zatwierdzającą „Dokumentację hydrogeologiczną ustalającą zasoby eksploatacyjne ujęcia wód podziemnych z utworów czwartorzędowych w m. Chojnik (dz. nr ewid. 103/2), gm. Sośnie, powiat ostrowski, woj. Wielkopolskie”.

Dokumentacja zawiera ustalenie zasobów eksploatacyjnych ujęcia składającego się z jednej studni w ilości $Q = 25 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $S_w = 4,25 \text{ m}$ i $S_c = 4,35 \text{ m}$. Eksploatacja wody podziemnej z przedmiotowego ujęcia będzie możliwa dopiero po uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzenia wodnego oraz na pobór wody.

W wyniku funkcjonowania instalacji będą powstawać ścieki przemysłowe z mycia budynków inwentarskich bez zawartości dodatkowych środków myjących. Planowane budynki inwentarskie będą wstępnie czyszczone mechanicznie, następnie kurniki będą myte przy użyciu wyłącznie myjek wysokociśnieniowych. Ścieki przemysłowe z mycia kurników będą kierowane do 9 szt. zbiorników bezodpływowych o pojemności do 30 m^3 każdy, a następnie zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Inwestor przedstawił rozwiązania i techniki zapewniające ochronę środowiska gruntowo-wodnego m.in. szczelne posadzki w budynkach inwentarskich, mycie obiektów pod ciśnieniem, zorganizowanie stanowisko z sorbentem służącym do likwidacji powstałych ewentualnych wycieków i wylewów substancji ropopochodnych, stosowany będzie szczelny system poidel, magazynowanie odpadów na utwardzonym podłożu w wyznaczonych miejscach.

Z przedstawionej w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia analizy wynika, iż działalność instalacji nie będzie powodowała przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy terenów wymagających ochrony akustycznej. Zgodnie z raportem oddziaływanie hałasu nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy ww. terenów.

W raporcie przedstawiono techniki jakie będą stosowane w celu zapobiegania emisji hałasu: zapewniona będzie odpowiednia odległość między instalacją a obiektem wrażliwym, usuwanie

na bieżąco usterek, które mogą powodować większą hałaśliwość maszyn i urządzeń, zamykanie drzwi zewnętrznych, wyłączanie silników pojazdów podczas postoju, zamykanie drzwi i otworów budynku, zwłaszcza podczas karmienia.

Planowane przedsięwzięcie będzie instalacją objętą obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawiono analizę spełniania technik BAT określonych w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

Planowane przedsięwzięcie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2016 r., poz. 138), nie będzie zaliczane do zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Jak wynika z art. 77 ust. 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w rozpatrywanej sprawie nie stosuje się przepisów art. 106 § 3 i § 5-6 Kodeksu postępowania administracyjnego, zatem opinia odnośnie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wydawana w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że opinia ta wydawana jest w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, tak więc zgodnie z regułami wynikającymi z art. 123 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, winna ona mieć formę niezaskarżalnego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje prawo wniesienia zażalenia. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, Strony mogą zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Agnieszka Lewicka

Zastępca Dyrektora Departamentu

Zarządzania Środowiskiem i Klimatu

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Sośnie (e-Doręczenia)
2. Wojciech Czarnecki – pełnomocnik (e-Doręczenia)
3. Pozostałe Strony postępowania w trybie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego
4. Aa